

Adem-Tocht Vlaanderen verwelkomt de nieuwe pastor Annemie Deckers in opvolging van Jan Vanden Berghe

Zij stelt zichzelf hierbij voor aan ons allen.

Aan de leden van Adem-Tocht

Nadat de algemene vergadering van Adem-Tocht mij op voordracht van de raad van bestuur aanvaard heeft als interdiocesaan pastor, heeft de Belgische bisschoppenconferentie op vrijdag 15 januari 2021 officieel ingestemd met deze voordracht.

Mijn verhaal met Adem-Tocht begint in januari 2020. Pastor Jan Vanden Berghe was toen aanwezig bij de Verbintenisviering van de Vlaamse leken Dominicanen en schreef daarna een brief naar pater dominicaan Marcel Braekers met de vraag of er een leken-dominicaan geïnteresseerd zou zijn om hem op te volgen als interdiocesaan pastor van Adem-Tocht. Ik had nog nooit gehoord van deze vereniging. Informatie vond ik op de website en na enkele contacten met Jan en later ook met Erik Bruneel besloot ik om mij kandidaat te stellen. Ik voelde mij uitgenodigd en uitgedaagd om in een tijd waarin geloven geen evidentie meer is en waarin vele zekerheden weggevalen zijn, samen met leeftijdsgenoten op weg te gaan en te zoeken naar een geloofsinvulling die aansluit bij deze tijd en om elkaar te helpen worden wie wij bedoeld zijn om te worden.

Erik heeft mij nu gevraagd om mij even aan jullie voor te stellen.

Geboren in Genk in 1955 ben ik opgegroeid in een warm gezin met ouders die in mij geloofden en die mij alle mogelijke kansen gaven om mij te ontwikkelen. Kansen die ik ook kreeg bij de paters Dominicanen in onze parochie Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans in Genk-Termien. De Kerk in de zeventiger jaren was een levende Kerk waar jongens en meisjes bij de Dominicanen heel veel ruimte en verantwoordelijkheid kregen, als misdienaar, lector, catechist, in de parochiale jeugdraad, ... Er was een grote openheid en luisterbereidheid en ook als jongere werd je intellectueel ernstig genomen.

Mijn gelovige opvoeding, mijn parochiale engagementen, de contacten met de paters en de inspiratie die ik vond als hoofdverantwoordelijke voor de speelpleinwerking brachten mij tot de studiekeuze van godsdienstwetenschappen aan de KU Leuven. Daar leerde ik ook mijn man kennen met wie ik ondertussen 40 jaar getrouwd ben.

Tot mijn pensioen in 2015 was ik actief in het gemeenschapsonderwijs in Landen. Eerst als lerares r.k.-godsdienst, daarna als algemeen coördinator en leerlingenbegeleider. Naast mijn schoolcarrière was ik vele jaren vormingsmedewerker 'religieuze en sociaal-maatschappelijke vorming' bij de toenmalige KVLV, nu Ferm. Mijn politiek engagement bij de CD&V bracht mij in de Limburgse Provincieraad en leidde tot een bestuursmandaat bij De Watergroep.

Om mijn studiehonger te stillen ben ik, toen ik 40 werd, begonnen aan de rechtenstudie aan de KU Leuven waar ik vier jaar later afstudeerde als licentiaat in de rechten.

Mijn pensioen viel ongeveer samen met het vertrek van de dominicanen uit onze parochie. Sindsdien draag ik samen met andere vrijwillige leken deze parochie als verantwoordelijke voor het parochiesecretariaat en de liturgie en als penningmeester van de kerkraad.

De dominicaanse 'fond' is doorheen al die jaren in dat alles blijven meespelen. In 2018 legde ik de gelofte van lekendominicaan af en zo verbond ik mij met de wereldwijde Orde van de Predikbroeders.

Momenteel ben ik voorzitter van de Dominicaanse Lekengemeenschap Vlaanderen en verantwoordelijk voor het vormingsprogramma van lekendominicanen.

Als lekendominicaan engageren wij ons om, daar waar wij leven en werken, Gods boodschap te verkondigen in de geest van de Heilige Dominicus en om te leven volgens de vier pijlers van de dominicaanse spiritualiteit: verkondiging, studie, gebed, gemeenschap.

Van de dominicanen leerde ik ook om, zoals de Heilige Dominicus, niet halsstarrig vast te houden aan de traditie maar om open te staan voor de tekenen van de tijd en daar een gelovig antwoord op te geven in het licht van het evangelie.

De huidige coronacrisis is voor mij zo een teken van deze tijd. Ik kijk ernaar uit om samen met jullie een gelovige invulling te zoeken in deze voor ons allen ongekende situatie. En laten wij dit doen in het geloof en het vertrouwen dat God die van alles oorsprong en doel is, die alles draagt en alles doorademt, ons door alles heen trouw blijft.

'Vertrouw aan de Heer uw levensweg toe.
Verlaat u op Hem, Hij zal ervoor zorgen.'
Psalm 37, 5

Annemie Deckers o.p.

Met takjes hulst bracht Frieda Van den Ende Kerstmis in het woon-zorgcentrum. ©Ilse Van Halst